

Številka: 452-11/2019-04/646
Datum: 19. 6. 2019

Agencija za energijo (v nadaljevanju organ druge stopnje) izdaja na podlagi enajstega odstavka 147. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14, 81/15 v nadaljevanju EZ-1) v zvezi s pritožbo, zoper odločbo z dne 20. 3. 2019, ki jo je izdala družba, v zadevi izdaje soglasja za priključitev na distribucijski sistem za počitniški objekt na parceli št., k.o., naslednjo

ODLOČBO

1. Pritožbi, zoper odločbo št. z dne 20. 3. 2019 se ugoti, odločba se odpravi in zadeva vrne organu prve stopnje v ponovno odločanje.
2. Posebni stroški v zvezi z izdajo te odločbe niso nastali.

Obrazložitev:

Družba, je v upravnem postopku na podlagi vloge, in dopolnitvijo vloge z dne 18. 2. 2019, ki sta jo podala (v nadaljevanju pritožnika) z odločbo z dne 20. 3. 2019 (v nadaljevanju odločba) zavrnila izdajo soglasja za priključitev za soglasje za priključitev na distribucijski sistem za počitniški objekt, ki se nahaja na parceli št., k.o.

Zoper odločbo sta pritožnika 27. 3. 2019 vložila pritožbo, ki sta ji priložila dokumentacijo, za katero menita, da dokazuje legalnost objekta, ki se priključuje na omrežje. Zato prosita za ponovno obravnavo njune vloge št. Pritožbi sta priložila odločbo, Urbanistično potrdilo z dne 23. 7. 1975, Obvestilo o ugotovitvah v postopku Upravne enote in Odstop neposredno vložene pritožbe, dopis agencije z dne 29. 3. 2019.

Odločanje organa druge stopnje o pritožbi je urejeno v določbah Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, v nadaljevanju ZUP), in sicer v členih od 246 do 259. Organ druge stopnje v okviru formalnega preizkusa dopustnosti tega pritožbenega postopka v skladu s prvim odstavkom 246. člena ZUP ugotavlja, da je pritožba dovoljena, pravočasna in vložena po upravičeni osebi.

Organ druge stopnje preizkusi odločbo v mejah pritožbenih navedb, po uradni dolžnosti pa mora preizkusiti, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni bil prekršen materialni zakon (drugi odstavek 247. člen ZUP). Bistveno vprašanje v obravnavani zadevi je, ali je objekt, ki se priključuje na distribucijski sistem, po predpisih o graditvi objektov legalna oz. dovoljena gradnja. Organ prve stopnje mora namreč v postopku izdaje soglasja za priključitev v skladu z EZ-1 in v skladu z Gradbenim zakonom (Uradni list, RS št. 61/17 in 72/17 – popr., v nadaljevanju GZ) upoštevati tudi legalnost gradnje.

Soglasje za priključitev na sistem ureja EZ-1 v 147. členu, ki določa, da mora potencialni uporabnik sistema za priključitev na prenosni ali distribucijski sistem pridobiti soglasje za priključitev skladno z zakonom, ki ureja graditev objektov, in EZ-1. Soglasje za priključitev po EZ-1 se šteje za soglasje za priključitev na elektroenergetsko omrežje po zakonu, ki ureja gradnjo objektov. O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča po javnem pooblastilu distribucijski operater z odločbo v upravnem postopku. V skladu z drugim odstavkom 149. člena EZ-1 sme elektrooperater začasno odkloniti priključitev novih objektov, naprav in napeljav na svoj sistem oziroma sme uporabnika sistema odklopiti, če ugotovi, da objekti, naprave ali omrežje uporabnika sistema ne izpolnjujejo predpisanih tehničnih zahtev, ali če ugotovi, da gre za nedovoljeno gradnjo po predpisih o graditvi objektov. Priključitev na sistem ali ponovni priklop izvede elektrooperater v skladu s tretjim odstavkom citiranega člena, po odpravi pomanjkljivosti. Za priključitev nedovoljene gradnje je operater odgovoren po GZ za prekršek, ki se kaznuje z globo (101. člen GZ).

Kot izhaja iz uvoda izpodbijane odločbe, je organ prve stopnje odločbo izdal na podlagi EZ-1, SPDO, Sistemskih obratovalnih navodil za distribucijsko omrežje električne energije (Uradni list RS, št. 41/11, 17/14 - EZ-1) in ZUP ter vloge pritožnika....., za izdajo soglasja z dne 25. 2. 2019. Iz obrazložitve odločbe izhaja, da je organ prve stopnje zavrnil izdajo soglasja, saj iz pridobljenih dokumentov, ki jih je predložila stranka 26. 2. 2019, in pridobljenih podatkov o morebitni prepovedi gradnje ali prepovedi priključevanje na distribucijski sistem s strani , 15. 3. 2019 legalnost objekta naj ne bi bila razvidna.

Nelegalen objekt po 18. točki 3. člena GZ je objekt, ki se gradi ali ki je zgrajen brez pravnomočnega gradbenega dovoljenja ali v nasprotju s pogoji, določenimi z gradbenim dovoljenjem, če ga gradbenotehnično ni mogoče uskladiti z gradbenim dovoljenjem; nelegalen objekt je tudi objekt, za katerega je bilo gradbeno dovoljenje ali dovoljenje za objekt daljšega obstoja odpravljeno ali razveljavljeno, in objekt, za katerega ni predpisano gradbeno dovoljenje, če je zgrajen v nasprotju s prostorskim izvedbenim aktom ali drugim predpisom občine. V skladu s 3. členom GZ morajo biti objekti, za katere se izdaja gradbeno dovoljenje, skladni s prostorskimi akti. Skladnost s prostorskimi akti se ugotavlja v postopku izdaje gradbenega dovoljenja, v konkretnem primeru z veljavnim Odlokom o občinskem prostorskem načrtu Občine Bohinj (Uradni vestnik Občine Bohinj št. 4/16, 11/16, 4/17, 8/17).

Ker gre v konkretni zadevi za objekt, zgrajen leta 1976, je treba pri presoji legalnosti objekta, ki se priključuje na omrežje, upoštevati tudi določbo 117. člena GZ, ki določa, v katerih primerih se lahko za objekt, ki je bil zgrajen brez gradbenega dovoljenja pred 1. 1. 1998 in od tega datuma obstaja v enakem obsegu in bistveno enake namembnosti na istem mestu in je, če gre za stavbo, evidentiran v katastru stavb, ali če gre za objekt gospodarske javne infrastrukture v katastru gospodarske javne infrastrukture, na zahtevo investitorja, lastnika ali imetnika stavbne pravice izda dovoljenje za objekt daljšega obstoja. V skladu z devetim odstavkom tega člena se za objekte daljšega obstoja, za katere je bilo izdano dovoljenje iz tega člena, šteje, da niso nelegalen ali neskladen objekt in da imajo v času veljavnosti dovoljenja oziroma odločbe iz prejšnjega odstavka uporabno dovoljenje. Prav tako se v skladu s 118. členom GZ šteje, da imajo objekti, ki izpolnjujejo pogoje iz 197. ali 198. člena GZ ali pogoje iz 124. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 126/07) pridobljeno gradbeno in uporabno dovoljenje po tem zakonu, o čemer se na zahtevo stranke izda odločba. Organ prve stopnje je sicer v postopku pri Upravni enoti (v nadaljevanju UE) preverjal, ali je objekt, ki se priključuje na sistem, legalen, vendar

pa iz dopisa UE z dne 24. 8. 2018, tj. Obvestilo o ugotovitvah v postopku, izhaja zgolj, da za objekt izdaja uporabnega dovoljenja ni možna, kar še nujno ne pomeni, da je objekt, ki se priključuje, ni legalen. Prav tako je iz zadnjega stavka navedenega dopisa sklepati, da postopek za izdajo uporabnega dovoljenja na UE še ni zaključen, saj je stranki bil postavljen rok, v katerem se lahko opredeli do zadevnih ugotovitev upravnega organa. Zato organ druge stopnje meni, da je odločitev organa prve stopnje preuranjena oz. dejansko stanje nepopolno ugotovljeno.

Dalje je iz spisne dokumentacije razvidno, da organ prve stopnje pred izdajo izpodbijane odločbe pritožnika ni seznanil z izvedenimi dokazi in ugotovljenimi dejstvi. Organ prve stopnje je z dopisom z dne 13. 2. 2019 pozval na dopolnitev vloge, in sicer z davčno št., vrsto objekta, želeno močjo glavnih varovalk in s pisnim soglasjem ZK solastnice. Pritožnika sta z dopisom z dne 18. 2. 2019 vlogo dopolnila z davčnima številka pritožnikov, navedeno vrste objekta, želeno močjo glavnih varovalk in pripisala, da pisno soglasje solastnikov potrjujeta s podpisom dopolnitve. Prav tako sta v dopisu zapisala, da oba kot lastnika, soglašata in sta podala vlogo za izdajo soglasja za priključitev. V nadaljevanju je organ prve stopnje 26. 2. 2019 na Občino naslovil Prošnjo za posredovanje podatkov o obstoju morebitne prepovedi gradnje ali priključevanja na distribucijski sistem na parceli št., k.o. Organ prve stopnje pritožnikov ni seznanil z odgovorom, ki ga je prejel od občine, niti ne s presojo dokazov in razlogi, na katerih temelji zavrnitev izdaje soglasja za priključitev. Pritožniku tako ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, na katere se opira izpodbijana odločba, in je zato kršen četrty odstavek 146. člena ZUP in podana bistvena kršitev pravil upravnega postopka iz tretje točke drugega odstavka 237. člena ZUP.

Organ druge stopnje tudi ugotavlja, da obrazložitev izpodbijane odločbe ne obsega vseh predpisanih sestavnih delov iz prvega odstavka 214. člena ZUP, saj ne vsebuje presoje dokazov, pravnih predpisov in razlogov, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje utemeljujejo izpodbijano odločbo. Organ prve stopnje se v izpodbijani odločbi namreč zgolj pavšalno sklicuje na pridobljene podatke in predloženo dokumentacijo pritožnikov z dne 26. 2. 2019. Kot pravno podlago navaja zgolj 147. člen EZ-1, Splošne pogojev za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja električne energije (Uradni list RS, št. 126/07, 37/11 - odl. US, 17/14 - EZ-1, v nadaljevanju SPDO), SON in ZUP. Ob tem organ druge stopnje dodaja, da iz spisne dokumentacije sploh ni razvidno, da je v postopku s strani pritožnika dokumentacija v zvezi z legalnostjo objekta sploh bila predložena. Na poziv organa druge stopnje k posredovanju manjkajoče dokumentacije z dne 26. 2. 2019 je organ prve stopnje zgolj pojasnil, da je v izpodbijani odločbi napačno zapisan dan prejema vloge (25. 2. 2019), namesto 11. 2. 2019. Svojemu odgovoru pritožnikove dopolnitve v zvezi z legalnostjo objekta ni priložil. Dopisu je namreč priložil zgolj vlogo z dne 7. 2. 2019, foto orto posnetek, redni izpisek iz ZK z dne 26. 2. 2019, poziv za dopolnitev vloge z dne 13. 2. 2019 in dopolnitev vloge z dne 18. 2. 2019, Prošnjo za posredovanje podatkov z dne 26. 2. 2019, dopis Občinske uprave Občine z dne 14. 3. 2019 s priloženim Urbanističnim potrdilom z dne 23. 7. 1975 in Obvestilo o ugotovitvah v postopku, pri čemer Soglasje za spremembo namembnosti kmetijskega zemljišča iz leta 1977, na katerega se sklicuje Občina v šestem odstavku svojega dopisa, ni priloženo. Organ druge stopnje tako ugotavlja, da obrazložitev izpodbijane odločbe nima predpisane vsebine, pritožnika zato nimata niti možnosti, da razloge izpodbijata in posledično odločbe ne gre preizkusiti in je podana bistvena kršitev pravil postopka iz sedmega odstavka 273. člena ZUP.

Glede na vse navedeno organ druge stopnje ugotavlja, da je bilo v konkretnem primeru na prvi stopnji dejansko stanje nepopolno ugotovljeno, kršena pravica do izjave ter da se izpodbijane odločbe da preizkusiti. Zato organ druge stopnje na podlagi 251. člena ZUP skladno z načelom ekonomičnosti vrača zadevo organu prve stopnje v ponovno odločanje. Organ druge stopnje je dolžan zadevo ponovno proučiti, stranki dati možnost, da se izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe ter v obrazložitvi odločbe natančno navesti ugotovljeno dejansko stanje in dokaze, na katere je le-to oprto, razloge, odločilne za presojo posameznih dokazov, ter razloge, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo takšno odločbo.

V ponovljenem postopku mora organ prve stopnje izvesti vsa dokazila in dejansko stanje popolneje ugotoviti in se opredeliti do vseh navedb v postopku. Organ prve stopnje mora presoditi, ali je objekt legalen, in svojo ugotovitev utemeljiti z relevantno zakonodajo, ki ureja gradnjo objektov. Ob tem mora upoštevati, da gre za objekt, ki je bil izgrajen 1976. Predvsem mora seznaniti vlagatelja z vsemi ugotovitvami v zvezi z legalnostjo objekta in v primeru, da postopek izdaje upravnega dovoljenja še ni končan, postopek izdaje soglasja za priključitev prekiniti oz. v primeru, da legalnost objekta ni izkazana, začasno zavrniti priključitev, kot to predvideva drugi odstavek 149. člena EZ-1. Glede to, da se objekt, ki se priključuje na omrežje nahaja v Triglavskem narodnem parku je treba preučiti tudi vso relevantno zakonodajo in morebitna posebna pravila v zvezi s priključitvijo na omrežje (npr. naravovarstveno, kulturno varstveno soglasje ipd.) ter vlagatelja pred izdajo soglasja za priključitev pozvati k predložitvi ustreznih dokazil.

Organ druge stopnje še dodaja, da mora organ prve stopnje v ponovljenem postopku izdati odločbo, ki bo glasila na oba ZK lastnika - vlagatelja, tj.

Glede na obrazloženo in v skladu z 251. členom ZUP je organ druge stopnje odločil, kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

V postopku izdaje te odločbe posebni stroški niso nastali, zato je organ druge stopnje v skladu s 118. členom ZUP odločil, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo ni rednega pravnega sredstva na podlagi prvega odstavka 418. člena EZ-1, niti ni dovoljeno sprožiti upravnega spora na podlagi prvega odstavka 5. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 26/07 - Skl US, 119/08 - odl. US, 107/09 - odl. US, 62/10, 98 - Odl. US, 109/12).